

Marijin život (XVI): Kristov grob

Sveti Efrajim u četvrtom stoljeću prikazuje lamentacije u kojima Djevica iskazuje svoju bol, u vremenu koje se potpuno podudara s Božanskom voljom.

28.06.2011.

Članci u vezi Isus je umro oko tri sata poslijepodne: u trenutku kada se žrtvuju jaganjci u Hramu za pripremu pashalne večeri. Četvrto evanđelje naglašava taj simbolizam prvih poglavlja, kada ispred grupe učenika, s naglaskom na Krstiteljeve

riječi, Ivan označava Isusa ovim riječima: *Ovo je Jaganjac Božji, onaj koji oduzima grijehe svijeta* (Iv 1, 29). Marija je stajala podno Križa s Ivanom i svetim ženama. Nije se mogla odvojiti od toga mjesta, s pogledom uperenim prema svom Sinu. Ostavili su mu još neka gorka pića prije nego su položili njegovo tijelo u grob.

Kada je svanulo, oko šest poslije podne, već je počela subota, koja je te godine bila veoma svečana jer je bila u isto vrijeme kad i Pasha. Nije bilo prikladno da na tako velik blagdan tijela osuđenih ostanu visjeti na križevima. Stoga se skupina uglednika uputila Pilatu moleći ga *da im se slome noge i da se skinu s križa* (Iv 19,31). Rimski prokurator poslao je nekoliko vojnika da obave tu bolnu službu. Možemo samo zamisliti Marijin šok kada je vidjela da se na Kalvariji pojavila naoružana masa s kopljima. Sveti Ivan opisuje tu scenu:

Dodoše dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu, koji su s Isusom bili raspeti. Kada dodoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda (Iv 19, 32-34).

Koplje je prošlo kroz Isusovo srce i duboko ranilo Marijinu dušu, ispunjavajući Šimunovo proročanstvo: *i mač će tebi probosti dušu* (Lk 2,35). Sveti Ivan, živi svjedok, vidio je u toj sceni ostvarenje drugih proročanstava; posebno onoga koje se odnosi na pashalno janje: Nijedna mu se kost neće slomiti (Iv 19, 36; Izl 12, 46). I također drugi odlomak Pisma kaže: *“Gledat će ga oni koji su ga proboli”* (Iv 19,36; Izl 12, 10).

Vrijeme je letjelo. Josip iz Arimateje i Nikodem, ljudi bogobojazni i članova sinedrija, tajni Isusovi učenici, došli su pred Pilata odvažno ga zamoliti da

im se dade Gospodinovo tijelo. Zadovoljen smrću, Pilat je podržao njihovu molbu. I tamo se pojavio Josip praćen od jedne grupe slugu koji su nosili sa sobom ljestve kako bi skinuli tijelo s križa. *Nikodem je bio također donio jednu mješavinu smirne i aloje, od nekoliko stotina libara vrijednosti (Iv 19, 39), golemu količinu miomirisa, dostojnu groba jednoga kralja. Uzeli su tijelo Isusovo i umotali ga u platna, s miomirisima, kako je običaj kod ukopa među Židovima (Iv 19, 40).*

Kršćanska pobožnost zadržala se na tom dijelu evanđelja kako bi razmišljala s emocijama o Mariji s njezinim mrtvim Sinom u rukama. Najpoznatije je djelo Michelangelova *Pieta*, ali je taj prizor ovjekovječen u umjetničkim djelima brojnih slikara i kipara. Gledajući izmučeno tijelo Kristovo, Marija i žene možda su naricale, kako je bilo redovito kod starih naroda Srednjega istoka i kako

je često još i danas na mnogim stranama svijeta. Evanđelje nam ne donosi detaljan opis, ali u starim dokumentima predaje taj je prizor detaljno opisan, a naglasak je stavljen na Mariju. Sveti Efrajim u četvrtom stoljeću prikazuje lamentacije u kojima Djevica iskazuje svoju bol, u vremenu koje se potpuno podudara s Božanskom voljom.

Na kraju su položili Isusovo tijelo u Josipov grog smješten malo dalje od Kalvarije. *A na mjestu gdje je Isus bio razapet bijaše vrt i u vrtu novi grob u koji još nitko ne bijaše položen. Ondje, dakle, zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa* (Iv 19, 41-42). Josip iz Arimateje dao je *postaviti kamen na vratima groba i nakon toga je otišao* (Mt 27, 60). Bio je to početak velike i slavne subote. Sljedećega dana, unatoč blagdanu, poslanstvo starješina, svećenika i farizeja zamolilo je Pilata da se

postavi vojnička straža na to mjesto. Pilat je na to pristao. *Oni su išli osigurali grob tako da su zapečatili stijenu i postavili stražu* (Mt 27,66).

Vjera u Isusa Krista, Mesiju i Božjega Sina, činila se pobijedenom na zemlji. Ali u Gospinu je srcu sjajila snažno jer ona nije zaboravila obećanje svoga sina: *trećega ću dana uskrsnuti* (Mt 27, 63).

J.A. Loarte

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-xvi-kristov-
grob/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-xvi-kristov-grob/) (15.04.2025.)